

444

K

181

W

181

/

N.

Handwritten text, possibly a signature or date, located in the lower right corner of the page.

LOF-DICHT

Op 't Echtelijck versamen

Vanden Cerent-festen/ Vromen Discreten Jongh-man/
BARTHOLOMEVS VBELMAN.

ende

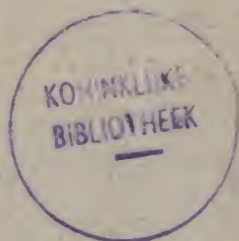
• De Cer en Deucht-rijcke Dochter

IOHANNA BEVERS.

Verfaemt inden Echten Staet den 29 Meert

1633. In Amsterdam.

Lof-Dicht/

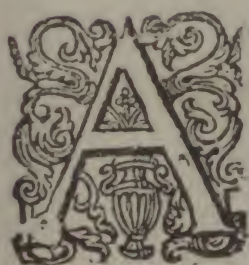
Op 't Echtelijck versamen
Vanden Cerent-festen/Vzomen Discreten Jonghman/
BARTHOLOMEVS VBELMAN,

Ende

De Cer en Deucht-Kijcke Dochter
IOHANNA BEVERS,

Verfaemt inden Echten Staet den 29. Meert, 1633.

In Amsterdam.

Als Aurora verheucht haer donnpelighe stralen
Haer aengename root/en morgen lust deed' dalen/
Sprongh alles upt met vreucht / en het Pluym
vlugh-Gediert
Met Philomelaes stem seer soet'lijck tiereliert :
't Scheen alles leven had' / een lust te sien het woelen
De Bloemen steecken op/ het Lof had hier gheboelen :
't Gheheele Wout dat rupst/en 'tlonmerich gheboont
Sich lieffelijck beweecht/terwijl ons Phoebus thoont
Sijn Paerden tot de Cours van haer bestemde palen
En gulde schichten schoot op Berghen ende dalen/
Brack upt sijn Thetis dwangh / sijn Nacht-waert hy verlaet
Een lust-tocht was by al/een vreuchde sonder maet :
Doch nau Apollo was ter helft sijns loop ghekomen
Austeris hem verselt/dreef met Neptunes stroomen/
Een lonmerich ghedrups van overbloedich nat
Dat peder Dier vooz vreucht nu Cians droef heydt had.
Boreas stup en strangh quam met sijn koude winden
(Soo't scheen/) om alles met Licaen te verslinden :
Doen was een lagher upt met Cupidoter Nacht
Dien selfs wiert ghewont/terwijl het Wildt in kracht

Vloot met het Wicht van daer/en liet dees Iagher blijven
Die midden in sijn brandt van koud' scheen te verstijven:
Doch Iupijn daelt ter neer/dooz Tritons stemme riep
En weckt den Iagher op/die in sijn dzoef heyt siep/
Sprack volcht u Sonne-Licht, en laet u Glans niet vlieden
Int eynde sult ghy vaen, mijn hulp Ick u coom bieden,
Over yder God ick Heersch, en Venus my verselt,
Grijpt toe en Vanght dit Dier, het is in u ghewelt.

Hy loopt weer op een nieuw dooz Reghen en dooz Winden
En hoopt noch hoop/op hoop/om 't wilt te sullen binden/
Ghelijck hy heeft ghedaen/de knoop die wiert ghelept
Het Treur-net inghehaelt dat vooren was ghespreyt:
Vereenigingh hy vant met 't Wilt van sijn verkrijghen
Het moyelijck Ghedraef sijn lust te meer doet stijghen/
En vint in zijnen Vanght vernoeghelijcke Lust
Te deelen hem bestondt upt samen voegingh Lust:
Dees lustens crachten gingh der Gooden soo beweeghen
Dat zy Appollo gunst al glinsterende kregghen/
Het quade weer verginck/de duysterheyt hondt op
De vreucht rijst meer als vooz tot in Parnasses top;
De Prijs is hier ghebelt/het Wilt dat is ghevanghen
Diana quam met Voof dit lieve Dier behanghen/
En Vlecht een Bloemen Crans Verrijckt met Lovers gult/
Den winner heeft tot loon met weer Lief d' vooz ghedult/
Een Deucht vercierde Maecht/midts sach den Iagher coomen
Hem heusselijck ghegroet dees aenspraeck heeft ghenomen.

Heer Bruydegom Vbelman aensiet ulieve siel
Van Vrou Bovers u Bruyt daer uwen sin eerst viel,
En noch onseker waert om weerlief d' te verwerven
Koos ghy veel eer de Doodt, als haer te sullen Derven;
Wat was de oorfaeck doch van u beweechde Hardt?
Van u ghepynde Siel van u bedruckte smart?
Wast niet het heusch ghelaet van u Hartdt wel besinde
Wast niet het Lief ghesicht van uwen meest beminde?
Die alleen hadde cracht te buyghen u gheinoet
Door neygingh vande Lief d', soo 't scheen heel ondervoet,
Of wast haer lieve gangh volmaecte leden samen
Die u Hardtende siel soo strenghe ghevanghen namen?
Wast Rijk-doms insicht niet, of uyerlijck ghewaet
Dien u beweechde te versoecken tot dees staet?

Vol bondighe Discours en wel versaemde Reeden,
 Of haer diep-sinnicheyt, of oock haer kloeck verstandt
 Sech waft gheen van dees al d'eerste vonck uws Brandt,
 'rIs waer dit alles sijn wel gaven vanden Heeren
 Die hy u lieve *Bruydt* goet gonstich gaet vereeren;
 Dit is dien waren God dien uyt en in dees staet
 Haer over Reghent heeft met gaven sonder maet,
 Die door sijn gunstens strael dees vrucht trock uyt haer harten
 Om altijdt bly te sijn int midden vande smarten,
 Tot dat de tijdt en stondt, en uyre was vervult
 Sy tot dees staet van roem met vreucht sou sijn ghehult,
 En schiet soo lieven Loof en aenghename spruyten
 Datmen volcomen Deucht by haer nu sien van buyten,
 Waren dees gaven dan u Leytsman en u Raedt?
 Neen; 't was wat anders noch waer uyt u Liefd' bestaet:
 Dat eeuwich wesen heeft, jae in de doodt sal leven
 Wert u ghegheven 't gheen u nimmerr sal begheven:
 Want 't was de Ziel alleen daer uwe Liefd' op sach.
 De Ziel, ick segh de Ziel daer deucht verborghen lach
 Vol Goddelijck ghelaet, vol Goddelijcke minne,
 Vol Geestelijcke Raedt, en deuchdelijcke sinne:
 De Ziel segh ick noch eens die d'Opper-Voocht behoed
 Beleydt, begaeft bestiert, met 't alderwaertste goet,
 Door Geestes werckinge in gaven overvloeden,
 Door sijn bestieringh u, in haer schenckt al dees goeden:
 G'acht niet dit schoon Lichaem dat uytterlijck vergaet
 Soo seer als Geestes gaef, die eeuwichlijck bestaet;
 Want als dees bloem verwelckt en Floor u sal begheven
 Sal u begonne Liefd' in zielens min noch leven:
 De ziel onsterffelijck is bevrijt van alle pijn
 Onsterffelijck dan u Liefd' door zielens gaef sal sijn.
 Vrou *Bruydt* staet ghy hier op verstommet met bedencken
 Om 'tuyverst uws ghemoet u *Bruydegom* te schencken:
 Weest hier niet in beducht, weest hier niet in begaen
 Het minste is in waerd' meer als hy meent 't ontsaen,
 Niet 't duysenste ghedeelt van soo veel gunstens stralen
 Int herte sijns gheheym heeft konnen nederdalen:
 Wat ontruft u dan noch? wat maeckt u soo bedacht
 Staet op en siet te moet u lieve Enghel wacht,
 Siet ghy op sijn persoon, op sijn manhafticheden,
 Sijn treffelijck beleydt, en nuttelijck besteden,
 Sijns tijds in oeffeningh van loffelijcke konst
 Waer toe Streckt u dit anders, als meerderingh uw's Ionst?
 Of acht ghy hem soo waerd niet waerdigh kent u selven,
 'Tghenot sijns deught dat wilt uyt u ghedachten delven,
 En planten daer in plaets, dat Deught is Deughdens slaef,
 Ghy beyd' volcomentlijck gheseghent met dees gaef,
 Begonsticht zijt van Godt, van d'Opper-Heer der Heeren,
 Vanden Heere die u ghedens wijn sal keeren.

ny neert u niet verlaemt eer dat u kloeck verstant,
In beyden was ghedaelt en doen u Liefdens bant
Noch uytterlijcke scheen verscheyden van malkanderen,
Soo wijt als Oost en West sijn verre van den anderen.
Hoe wel in dit begrijp veel duysent Zielen zijn,
Vermoeyt door Liefdens smart van inderlijcke pijn.
Dees goede Godt nam voor u beyde te versamen,
En na eeuwigh besluyt dit huwelyck te beramen,
Kiest uyt Zielen soo veel, Dees twee hier nu vergaert,
Volcomen in de staet des Echtens wel ghepaert.

Comt Bruydegom dan omhelst dit lieve beelts ghesichte
En ghy Vrouw Bruydt teelt Vreucht met uws Sonne Lichte
De Vreucht uws hoope naeckt wy alle comen uyt
Om Luck te bieden u Heer Bruydegom en Vrouw Bruydt,
En wens ghy desen staet ghy u nu hebt begheben
Tot Godes Lof en eer wel salich moocht beleben/
Dat 't eynde weer mach sijn 't begin van nieuwe vreucht/
Tot lof Ichova naem in hem mooght zijn verheucht/
Soo blijft tot u behoud' op uwen reys dus verre
Den Heylighen Gheest tot Schipper/de Bijbel tot een sterre.

Speel-nootjes oock komt hier en kust u Bruydt voor 't leste
Een Maechdens kus jen maer voor u hier is ten besten :
De rest de Bruydegom aenbeert als eyghen goetd
Dewyl sijn lieve Bruydt hem gaef van gaben doet :
Let wel op desen staet/en let wel op dit leven
Waer in 't ghesegent paer haer nu hebben begheben/ (vreucht
Siet Maechdens staet die was (soo 't scheen haer bepd' een
Soo lieven onnegangh haer altydt heeft verheucht/
Hoe wel verselschap doch niet Dupsent dzoëve blaghe
Van twijfelighe smart/doch op de hoop by saghen/
Dees hoope lagh soo vast ghemetselt in haer Hardt
Dat eyndelijck dees dach in haer verbullet wardt/
Speelnootjens seg dan noch let doch eens op dit wesen
Wat reeden u beweecht om desen staet te vreesen/
Ick dencke dat het was u lust eerst socht te sien
Aen u verselde Bruydt om haer dit luck te bien ?
Endat ghy van nu voort dees reyse sult aenbeerden
Om in gelijcke staet te leven hier op eerden/
Ja wensch dees Bruylofs Feest mocht oorsaeck sijn gheseyt

Een middel om te keer tot d' Echt te sijn ghelept :
Hieromme spoeyt u dan en wilt dees staet niet vlieden
Op dat die hier versaemt u Luck haest moeghen bieden/
Hier is ghenoch ghelept en lieben neemt eens acht
Hoedat de Bruydegom op comst des Bruyds nu wacht/
Sijn lieve ziel verlanght soo lang te sijn verscheyden
Van sijnen Enghel/dus na 't bedt haer doch wilt leyden/
En geven haer nu boort in hoedinge van dien
Aen wien sy haren lust in eenwicheyt moet sien/
Middelertijt wert u hier belastet en ghebeden
Om vzeucht te teelen/dies stelt haer begheert te vreden/
Laet Orpheus snaren gaen met Philomelas sangh
Want Daphnes kups heyt is hier buyten Phoebus dwangh
Geen Argus ooghen hier tot opsicht en behoeben
Diana is hier selfs Andromeda doet toeben/
Perseo doot schoone die monsters noyt brengh om
Heer Bruydegom en Vrouw Bruydt ons bieden welcom ;
Cianus droef heyt klachts geen plaets hier heeft te suchten/
Noch Ceres bloeck hier niet beletten Floraes vruchten :
Godt Pan hier vzeucht bedrijft/Syringa hem verselt
Eson in nieuwe Feucht doot Medea wert ghestelt ;
Ganimeed' is belast van Iupijn hier te waken
Schenckt ons sijn Nectars dranck en Ambrosy doet smaken ;
Van Baucis Krupcken upt die Vaeten Philemons
Men Iovis mildicheyt Mercurij gunst is ons/
Oreas heeft geen macht/geen macht op dese plaets te koomen
Noch Morpheus sluymeringh niet sijne droevedroomen/
Maer pder God verblijdt sijn gaven soo upt spreyt
Dat segghen ende Jonst hier vol ghenoeghen leyt/
Joffrouwen comt dan om volcomen Vzeucht te maken
Tot dat dit lieve Paer Verheucht weer sal ontwaken/
Met blyschaps voedingh neemt een nacht waeck tot u Lust
Ghedenckt de Bruydegom dees nacht oock niet en rust/
Sijn lieve Enghel is sal sijn trouwicheyt verhalen
Die langh beloef de schult int Bed hier moet betalen/
Terwijl een pder rusten niemant meer en dinct
Tot lof van 't geen wy sien/dit liet niet vzeuchde sincht.

B R U Y L O F S - L I E D T.
Dopse: Sitanto Gratiose.

Door Godes gonst in deuchde
Sijn wellecom al die hier zijn verschenen,
In desen Hof vol vreuchde
De **B**ruydt ons groet, en **B**ruydegom met eenen,
VVt haren naem, zijn wy hier t'saem
Om onse vreucht te toonen
VVant gheen uytweghen, en zijn hier nu te pleghen
Tot verschoonen.

Apollo was soo goedich
Die door sijn kracht de stralen drongh door d'Aerde,
Aen dorre stammen spoedich
Deed' bloeyen 't sap soo lief en schoon van waerde,
Op dat de VVijn, hier doch sou zijn
Een middel van vergrooten,
Van vreucht met maten, want gulsicheyt wy laten
Buyten stooten.

Floza was niet te vreden
Door wijn alleen haer crachte sou bewijfen,
Maer oock haer gunst verbrede
Over dees Dis met veelerhande spijsse,
Soo dat wy nu, op desen Huw'
Gheluckich moghen vinden,
Al wat de menschen, op Aerden moghen wenschen
Godt hier gunde.

De Opper-Heer der Heeren
Ghesegent Paer u eeuwich voort behoeden,
Hy wil u luck vermeeren
En gonstich medelich van sijn goeden,
Int eynd sijn Rijck, wy nu ghelijck
Hier toe roepen alt'samen,
God wil het geven, oock aen al die hier leven
Amen, Amen.

Niet sonder Luck.

